

Kalapács Viola fiatal volt és bohó, még úgy érezte, nem köti idehaza semmi, amikor 100 lejjel és egy kis motyóval elindult Angliába. Azóta már ország-világot bejárt és úgy érzi, itthon a legeslegjobb. Olyan, mint a macska: mindig talpra esik. Négy éve épp Dubajban esett talpra, a világ legfényűzőbb pontján. Vele beszélgettünk arról, hogy milyen az arab világban európaiként, székelként élni.

Anglián keresztül jutottál el Dubajba, hogyan sikerült ezt megvalósítanod?

Az egyetem után, 2009 nyarán a gitárfesztiválon segédkeztem, és megkértem a főnökömet, hogy intézzon nekem egy Angliába szóló repülőjegyet. Kérdezték, biztos-e, hogy csak oda, **még fogadásokat is kötöttek, hogy mikor fogok hazajönni**, kibírom-e karácsonyig. Nem beszéltem angolul, munkám sem volt, csak 100 lejem, 10 kiló csomagom és nagy szerencsém.

Olyan családhoz kerültem, ahol csak a gyerekekkel kellett foglalkoznom. A gyerekek tanítottak meg angolul. Meséket olvastam nekik, ők meg javították a kiejtésemet. A párommal Angliában ismerkedtem meg, és hamarosan indultunk Dubajba. Akkor még azt sem tudtam, hogy hol van a térképen.

Milyen volt az érkezés?

Meleg. Július elején nagyon meleg volt. Még munkám nem volt, a hőség miatt egy hónapig a négy fal között próbáltam kitalálni, hogy mit dolgozhatnék. Sem én, sem a párom nem ismertük a körülményeket.

Hogyan lehet munkát találni Dubajban?

Ha mindenképp Dubajban szeretnél dolgozni, akkor **keress fel egy munkaközvetítői irodát**, mert gyorsabb és biztonságosabb. Végezd el a házi feladatot: keresd meg a cég profilját és tudj meg minél többet a munkáltatóról. Ha elküldik a szerződést, alaposan vizsgáld át, és ha valami nem tetszik, akkor kérdd meg, hogy változtassanak. Határozottnak kell lenni.

Nekem először – 2011-ben – három-négy hónapba telt, de ez bárhol reális idő a megfelelő munkahely találásához. A nyelvismeretem akkor még „gyerekangol” volt, irodában még nem dolgoztam angolul. Nem lett volna probléma, hogy takarítsak vagy gyerekekre vigyázzak, de az ázsiai, különösen az indiai munkások az ilyen jellegű munkákat olyan potom pénzért vállalják el, hogy nem éri meg. Más alternatívák után kellett néznem.

Szerencsémre megkaptam féléves szerződéssel egy magánbanki recepciós állást, mert valaki épp szülésre ment és ott bizonyíthattam.

Mi volt itt a feladatod?

Eleinte azt hittem, hogy egy átlagos recepciós állásról van szó: ügyfelek fogadása, adatok felvétele, és a legfontosabb, az elmaradhatatlan mosolygás, ami mind megvolt. Viszont azzal a gondolatlansággal nem számoltam, és ha őszinte vagyok, akkor nem is értettem, mi a különbség egy

általam megszokott bank és a magánbank közt.

A magánbank kizárólag olyan ügyfeleket fogad, akik rendelkeznek 1 millió dollárral.

Teljesen új világ nyílt meg előttem. Nagy volt a feladatkör és elég sokféle elvárásnak kellett megfelelni, például egy hivatalos e-mail megírása is kihívás volt. Kevés idő alatt sokat fejlődtem.

Lehetőségem volt részt venni a Cannes-i filmfesztivál helyi marketing projektjében, ami nagy élmény volt számomra. Mivel a bank partnere volt ennek az eseménynek, megbíztak egy plakát elkészítésével, ami elég jól sikerült, hiszen végül az én munkám került fel a falra. Ez volt a legelső sikerélményem. Jelenpillanatban egy irodát vezetek Dubajban.

Hogyan viszonyultak a munkatársak?

Pozitívan. Én a munkámat komolyan veszem, **nem számít, hogy mosogatok vagy egy prezentációt készíték**, mindenben a maximumot próbálom adni. Amúgy csupa móka és szórakozás, megy a pletyka és a susmutolás. Különböző nemzetiségű emberekkel dolgozom együtt, más-más kultúrát és mentalitást képvisel mindenki. Meg kell tanulni kezelni ezeket a különbségeket, és nyitottnak kell lenni.

A származásom miatt elég érdekes reakciót váltok ki az emberekből. Erdélyről nagyjából mindenkinek Drakula jut az eszébe, és viccesen mindig emlegetik, amikor egy kicsit bosszús vagyok.

Eddig mindig európai cégnél dolgoztam, sokkal otthonosabban érzem náluk magam. Jobban megtaláljuk a közös szót, és felszabadultabban mennek a poénok is.

Mennyit lehet keresni? Frissen végzettként mentél ki, minimális tapasztalattal, kommunikációs végzettséggel.

Elég jól lehet keresni. A dirham majdnem ugyanolyan árfolyamon mozog, mint a lej, szóval nem kell átszámolgatni. A kezdő fizetés 5-10 ezer dirham közt mozog, de a határ a csillagos ég, ha úgy vesszük. Ez természetesen függ a tudástól, a tapasztalattól és persze szerencse is kell. A megélhetés viszont nem annyiba kerül, mint itthon.

Mindig viccelek ezzel, hogy ott, **Dubajban a fűtésért nem kell fizetni, a belélegezhető levegőért, vagyis a klímáért igen**, ami nagyon sokba kerül. Ha figyelmen kívül hagyod, hogy a világ legfényűzőbb városában élsz és mindent kipróbálhatsz, amire valaha is vágytál, akkor nem nehéz megélni.

Mit jelent a fényűzés?

Azt látni kell, meg kell nézni (*akkorát sóhajt, hogy tényleg elhiszem, akkora a különbség a két életmód között, hogy arra nincs szó*).

Kezdjük azzal, hogy a sivatagban élünk, így minden, ami a létfenntartáshoz szükséges, mesterséges. A sivatag közepén zöldebb a fű, mint itthon, Udvarhelyen. Modern, csillog, tiszta és biztonságos, nagyon nagy hangsúlyt fektetnek a részletekre.

Mekkora a különbség a szegények és a gazdagok között?

Ejha, ez a téma, amiről senki nem beszél szívesen. Dubajban létezik egyfajta rasszizmus, diszkrimináció. Ha nem a megfelelő útlevéllel rendelkezel és nem vagy a megfelelő helyen a megfelelő időben, akkor nagyon nehéz beilleszkedni. Ezen sajnos nem lehet változtatni. Így van kialakítva a rendszer.

Nincsenek hajléktalanok vagy koldusok, a szegényeknek is van munkájuk meg szállásuk, viszont rossz körülmények közt élnek. Hozzájuk képest én azt mondhatom, hogy luxusban élek.

A gazdagokról meg nincs, amit mondani, élnek a fényűző életet.

Hogyan zajlik egy átlagos napod? Mikor kezdődik az élet?

Minden nap másként telik. **Vasárnap reggel kezdődik az élet, olyan mint itthon a hétfő, még a fű se nő**. A hétvége Dubajban a péntek-szombatot jelenti, ott a péntek olyan, mint itthon a vasárnap, azzal a kivétellel, hogy nagyjából minden nyitva van.

Minden adott: tengerpart, piacok, sport és extrém sportolási lehetőségek. Ha ez mind nem elég, és korcsolyázni támad kedvünk, vagy akár sízni, akkor rendelkezésünkre áll egy fedett sípálya, satöbbi.

Legtöbbször jólesik munka után otthon maradni, főzőcskézni, kiterülni a kanapén és megnézni egy jó filmet. Van kedvenc kocsmánk, ahol bármikor szívesen felbukkanunk, vagy néha a sivatagban sátorozunk egyet.

Az élet nem sokban különbözik, **ugyanazokat a drámákat élem meg a mindennapjaimban**, mint idahaza, azzal a különbséggel, hogy angolul beszélek.

Milyen ételek vannak?

Mint minden más nagyvárosban, ott is minden megtalálható, ami szem-szájnak ingere. Nagy ázsiaikonyha-rajongó vagyok. Japán, kínai, thai vagy akár koreai, mind szeretem! **Számomra fura, hogy az ázsiaiak a sötét babot édességként eszik**

. Nem mindenhol lehet sertéshúst vásárolni, ahol kapható, ott is egy elkülönített részlegen – a muzulmánok nem esznek disznót.

Itthoni ételeket nem szeretek ott főzni, mert nem ugyanolyan az alapanyagok íze. Például soha nem gondoltam volna, hogy az itthoni köménymag lesz igazán nélkülözhetetlen. **A**

tyúkhúsleves nagy népszerűségnek örvend

a baráti körömben, azt szívesen készíték, böffsalátával és bundás hússal.

A helyi kaják közül a hal – amit nagyon szeretek – mindig friss. A tevétejből nem lehet palacsintát sütni! (*nevet*). Állítólag valami gyógyhatása van ennek a tejnek, de nincs bizonyítva. Enyhén sós, fura az illata és az íze borzalmas. Tevegelni jó, tevétejet inni nem.

Tanultál valamit arabul?

Pár szót tudok, de az sem mindig jön ki. Mosolyognak, amikor arabul köszöntök valakit, szerintem borzalmas lehet a kiejtésem. Mivel ott az angol az elsődleges nyelv, inkább azt szeretném tökéletesíteni, bár nem lenne rossz ötlet megtanulni arabul.

A különböző nemzetiségek sokkal érdekesebbé, színesebbé teszik Dubajt. **Nincs két barátom egy országból**, és lassan minden nyelven el tudom mondani, hogy „Egészségedre!” koccintás előtt. Komolyra fordítva a szót, szerintem mindenképpen egy élmény ennyi kultúrát megismerni és megszeretni.

Terveztek hazaköltözni? Mit jelent a haza Dubajban?

Igen, tervezzük. A párom angol és így feltevődik a kérdés, hogy melyik országban telepednénk le végleg. Nagyszerű gyerekkorom volt, és szeretném, ha a saját gyerekeim is megélhetnék ugyanazt, amit én Udvarhelyen és környékén. A páromnak is annyira pörgős az élete, hogy az itthoni nyugalom jót tenne neki. Egyelőre nem tudom megsaccolni, hogy és mint lesz, a mai napig sok időt töltünk itthon, és ha tölünk függ, ez nem is fog változni.

Az arabok egy „kicsit” másképp viszonyulnak a nőkhöz. Neked ezzel milyen tapasztalataid vannak?

Ez komplex. Az arabok nem mind egyformák, nem lehet általánosítani.

Libanon és Szaúd-Arábia is arab ország, de teljesen különbözőek. Az előző híres a műcicikről és az éjjel-nappal bulis Bejrútról, a másik viszont teljesen elnyomja a nőket. Szaúd-Arábiában a nők nem vezethetnek autót vagy nem mehetnek a férfiakkal egy társaságba.

Dubajban a nők tanultak és dolgoznak, ugyanolyan jogaik vannak, mint a férfiaknak. **A bigámia lehetősége még mindig fennáll**

, viszont nem olyan gyakori, mint régebben. Ha egy nő nem tud gyereket szülni, akkor beleegyezhet egy kettős házasságba.

Én a munkakapcsolaton kívül más viszonyt nem ápolok a helyiekkel, így rossz tapasztalatom nem volt és semmilyen gondom nem adódott amiatt, hogy a szebbik nemet képviselem. A barátaim közt van marokkói arab és bahreini, de semmiféle különbséget nem észleltem.

Hogy élnek az arabok, a helyiek?

Mondjuk úgy, hogy szerencsés helyzetben vannak. A kőolaj elég pénzt hoz az országnak, így semmiben nincs hiány. Fejlett az egészségügyi- és az oktatási rendszerük. Tisztelik és őrzik a hagyományaikat, vallási szokásaikat. Van, amit nekünk is szigorúan be kell tartanunk, például a ramadánt.

Ilyenkor **nem szabad nyilvánosan enni, inni, cigizni, de még rágózni sem** napkeltétől egészen napnyugtáig egy teljes hónapra keresztül.

Pozitívum az, hogy a munkanapok rövidek, és ezt a hónapot több szabadnap követi, amit mi, más vallásúak is teljesen kiélvezhetünk.

Az alkohol is egy érdekes jelenség. Szabad, de mégsem szabad. Ahhoz, hogy alkoholt fogyaszthass, rendelkezned kell egy a jogosítványhoz hasonló kis kártyával, aminek a megszerzése körülményes, de ha nincs és elkapnak, az bűncselekménynek számít. Ez nem azt jelenti, hogy mindenkinek, aki alkoholt fogyaszt, megvan minden szükséges okirata, hiszen a szeszesital beszerzése bármiféle igazolvány felmutatása nélkül történik. Akkor van baj, ha el is fognak. Ezenkívül békésen el lehet éldegélni.

Sokan azt hiszik, hogy Dubajban a legkisebb város van, de valójában a világ egyik leggyorsabban fejlődő városa. Hogyan jutunk el a legrövidebb idő alatt Dubajba?

Székelyudvarhelyről legrövidebben Bukaresten keresztül körülbelül 10 óra az út. A kocsikázás nagyjából ugyan annyi időt vesz fel, mint a repülés, 4 vagy 4 és fél órát, plusz a várakozás a reptéren.

Szerinted ez az út a jövőbe, vagy a múltba vezet?

Mindenképp a jövőbe.

Turistaként mit érdemes megnézni?

Ha úgy döntesz, hogy ezek után el szeretnél látogatni, akkor majd szólj, és én körbevezetlek. **Van pár titkos hely, amit nem árulnak el**

.

De természetesen a legnépszerűbb látnivalók a Burdzs-al Arab, a világ egyetlen hét csillagos szállodája, aztán a Burdzs-Kalifa, a legmagasabb torony a világon, a Dubai Mall-ban vannak érdekességek az 1000 üzleten kívül.

Mit kellene tanulnia az itthoniaknak?

Erre nem tudok megfelelően válaszolni. Meg kell tanulnunk jobban összetartani, és amit én fontosnak tartok, az a hagyományörzés: szép kultúrával rendelkezünk, próbáljuk meg megtartani.

Min nem kell változtatni?

Udvarhely most nekem pont jó. **Udvarhely egy kicsi nagyváros.**

Ami maradjon: a házi kenyér szalonnával, a kertből kihúzott hagymával és paradicsommal. Na, ezek el se tudom mondani, mennyire jók! Nem arra gondolok, hogy mindenkinek gazdálkodnia kellene, viszont aki ezzel foglalkozik, az ne kerüljön hátrányba.

Melyek azok a dolgok, amelyek kiakasztanak Dubaiban, és melyek azok, amelyeket szívesen életbe léptetnél itthon is?

A füstriasztó, ami kiakaszt. Hasznos, de amikor egy több tíz emeletes épületben valaki éjjel nekiáll főzni, és megszólal a riasztó, te meg le kell, hogy szaladj az épület elé, az elég idegesítő tud lenni. Elég gyakran előfordul, legtöbbször szerencsére téves a riasztás.

A biztonság, amit hazatelepítenék. Minden szempontból érvényes a biztonságra törekvés, nincsenek betörések, lopások, minden épületben van biztonsági rendszer, őr. Máskülönben mindkét helynek meg van a maga varázsa. **Ott élek és dolgozom, itthon nyaralok, népszerűsítem Udvarhelyt Dubajban.**